

STUDENTEN WEEKBLAD

REDACTEUREN:

MEJ. G. F. M. J. VAN GELDER, G. NAEFF, E. J. GRATAMA SZN.,
B. D. H. TELLEGEN, MEJ. E. G. F. W. VAES, G. J. DE GLEE.

VAST MEDEWERKER VOOR DE RUBRIEK MUZIEK: C. C. J. DE L'ESPINASSE.
ORGAAN VAN DE CENTRALE COMMISSIE VOOR STUDIEBELANGEN.

19e JAARGANG.
No. 16.

DONDERDAG
15 FEBR. 1917.

DIT BLAD VERSCHIJNT DONDERDAGS, BEHALVE IN DE VACANTIËN, DE ABONNEMENTSPRIJS IS / 4,—, BIJ VOORUITBETALING / 3,50 PER JAAR. DE JAARGANG LOOPT VAN 1 OCTOBER TOT 30 SEPTEMBER. DE PRIJS DER ADVERTENTIËN IS 12½ CTS. PER REGEL.

TECHNISCHE BOEK-
HANDEL EN DRUKKERIJ
J. WALTMAN JR., DELFT

INZENDINGEN TE BEZORGEN VOOR
MAANDAGMIDDAG 4 UUR AAN HET
REDACTIE-ADRES: KOORNMARKT 62

BERICHT.

Tot de Redactie toegetreden:

G. J. DE GLEE.

Inhoud.

D. S. C.

Aan de Leden van het D. S. C.

Delftsche Studenten-Bond.

Bestuursoverdracht.

Gedachten en Gedichten.

Regenzon.

Onweêr.

Villanelle.

Over A. en Br., door T.

Vereenigingsleven.

Bestuurssamenstelling „Vrije Studie”.

N. C. S. V., door N. T. K.

Alg. Ned. Verbond. Stud. Afd. Delft.

Muziek.

Mr. Henri Viotta, door C.

Ingezonden.

Aan den heer A., door Br.

Iets? Niets!

Technische Hoogeschool.

Roosterwijziging.

Begin van Colleges en Oefeningen.

Uitslag examen Januari 1917.

Mededeelingen.

Agenda.

DELFTSCH STUDENTENCORPS.

Aan de Leden van het Delftsch Studenten Corps.

De Feestcommissie voor het XIVde Lustrum verzoekt den Leden van het Delftsch Studenten Corps ontwerpen of aanwijzingen ter viering van het aanstaande Lustrum bij haar in te dienen.

Het ligt in de bedoeling der Commissie, met het oog op de tijdsomstandigheden tweeërlei soort plannen uit te werken, n.l. voor 't geval door het voortduren van den oorlog of anderszins een viering naar buiten met of zonder maskerade niet mogelijk is, zal een feest in eigen kring in overweging moeten worden genomen, terwijl anderszins de mogelijkheid niet buitengesloten is, dat door gewijzigde tijdsomstandigheden een meer luisterrijk feest mogelijk is.

De Commissie hoopt en vertrouwt, dat alle Corpsleden voor zooveel in hun vermogen ligt, mee zullen werken, om in 1918 op een schoone wijze uitdrukking te geven aan het feit, dat ons Corps weer een mijlpaal bereikt heeft in haar roemrijk bestaan en daartoe is het noodig, dat de feestcommissie over zeer veel plannen te beschikken krijgt, om door ruime keuze niet op een enkel plan aangewezen te zijn.

Van U, ouderen, verwachten wij, dat ge Uw rijpere ervaring in dienst van het Corps zult willen aanwenden

dat wij mogen rekenen van U te ontvangen goed door-dachte en doorwerkte ontwerpen.

Van U, jongeren, die in 't jaar 1918 voor een zeer belangrijk deel de dragers zult moeten zijn van ons Corpsfeest, van U verwachten wij de geestdrift, de fantastische ideeën, de spontane gedachten.

Plannen worden ingewacht vóór 15 Maart e.k. bij den secretaris, adres: Oostsingel 19.

Namens de Feestcommissie,
J. M. F. ROMEIN.

DELFTSCHE STUDENTEN-BOND.

De bestuursoverdracht zal plaats hebben op Woensdag 21 Februari.

GEDACHTEN EN GEDICHTEN.

Regenzon.

Voor M.

Als alles dood is, en de najaarswinden
het huis omgolven, wijl aan donkerpaarse lucht
een wijde wolkenstoet in ordeloze vlucht
voorbijjaagt, om in 't Zuiden rust te vinden,

stort soms van uit de grauwe hemelblinden
mat zilvren stralenstroom zich neder op 't gehucht.
— De teêre regendroppels beven bij 't gerucht,
dat siddert door de bladerlooze linden.

Onweêr.

Ik zit alleen voor 't open raam en luister,
al om mij hangt de zwoele zomernacht.
't Is stil, blad stil nu overal. Ik wacht
op helle bliksemschittring, brekend 't duister.

Wel twee-, driemaal herhaald soms aan den hemel
de lichtung uitslaat, dan ligt het gewemel
van licht en donkre vakken uitgespreid,
heel even, als een groote kaart. — Weer schrijdt

van alle zijden 't duister aan. De witte lijven
der huizen blijven op de nacht zee drijven.
Ik voel het nachteduister langzaam klimmen
tot waar ik zit en wacht. 'k Zie aan de kimmen

van 'n wolkenberg telkens lichtbeken hollen
en doffe donder klinkt daarbij als rollen
van steenen door hun bedding.
Eén voor één komen dan druppels vallen en meteen
is lucht gevuld met ruisching van den regen.

Villanelle.

Mijn lieveling, heb ik in 't oude
vergane jaar van vreugd en zonneshijn
misschien te veel van je gehouden?

Ik was niet meer dan je vertrouwde,
had het ook anders kunnen zijn?
Mijn lieveling, heb ik in 't oude

verlaten herfstbosch, waar 't bedauwde getakte glansde van den sombren pijn, misschien te veel van je gehouden?

Nu waart door bladerlooze wouden der winterwinden wilde trein.
Mijn lieveling heb ik in 't oude

vervallen slot, waar klimop klauwde omhoog rondom 't ommuurde wijde plein, misschien te veel van je gehouden?

Het jaar verzonk weer met zijn gouden herinring in Verledens duistere mijn.
Mijn lieveling heb ik in 't oude
misschien te veel van je gehouden?

A. F. DE GRAAFF.

Over A. en Br.

Ik heb juist het stuk, „Aan den heer Br.” gelezen en met groote verbazing gelezen, met groote bewondering, maar nu stukt met een plotselinge ontvuchterende schok mijn arm verstand. Wie is „A”? Edoch geen nood, mijn hand grijpt al naar der domkoppen hulp- en hoofdbron en zonder te zoeken brengt zij nu het eerste deel van Brockhaus' Conversations-lexion, waarvan ik met wachttend ontzag het titelblad omsla. O teleurstelling! Zelfs de alwijze Brockhaus begint zijn werk niet met: „A, grosze Schriftsteller” enz. Wat moet ik arme stommeling nu beginnen. Toch nog vol hoop lees ik door: A — al zeer oud — reeds bij Egyptenaren en Phoeniciërs in gebruik — had daar de vorm van een ossenkop, vandaar door de Semietien Aleph (os) genoemd — maar dit kan toch niet, A is wel zeer oud, maar toch niet zoo bejaard en een os, nee, dat kan niet, maar ga door;

Iets? . . . Niets!

In Nederland ligt een groote stad en in die stad staat een klein hotel; aan den ontbijttafel in dat hotel op een stoel zat een poes. Of zij met de staart heen en weer wiegde, kan ik niet vertellen, daar mijn stoel aan den anderen kant van den tafel stond. De poes vroeg aan iemand, die alle kenteekenen van een handelsreiziger bezat, om een poesentebetbroods, maar de buurman, waarschijnlijk meenende, dat katten in geest gemakkelijk overtroefd kunnen worden, vroeg: „hebt gij uw broodkaart bij u?” waarom de geheele ontbijttafel hartelijk lachte. Tot mijn groote vreugde evenwel bemerkte ik, dat ik zelf niet meelachte, evenmin als de poes. Zelfs sloeg zij het aangeboden af, weer tot groote hilariteit van de aanwezigen, die zeiden, dat ze nu zeker niet durfde. Maar misschien zal ze zich te veel geërgerd hebben aan den duidelijke handelsreiziger, omdat hij met zijn elleboog aan den tafel schier vastgegroeid scheen.

Arbeiders en boeren, ik beklag u, als gij om tot onze toestand te geraken, die mij wel als de gunstigste toeschijnt, op een dergelijke tusschentrapp moet staan; er blijft van de volkshumor al bitter weinig goeds meer over, waar deze als fijne geestigheid gedebiteerd wordt. Ik voor mij houd meer van arbeiders in arbeiderskleeren, dan van arbeiders in heerendos. Misschien ben ik voorbarig met mijn omstandigheden gunstig en gelukkig te noemen, want wellicht zien menschen, die weer hooger staan als ik, b.v. een edelman, in dezelfde mate op mij neer, als ik op de arbeiders in heerenkleeding; wat deze laatste zeker met zijn zuiverder soortgenoot doet. In ieder geval zijn voor mij de handelsreizigers de vervelendste, ja de meest horrible menschen ter wereld.

Zoo kan men veel plezieriger 3e klasse reizen dan 2e, want wie zal niet het gezelschap van soldaten verkiesen boven dat van commis-voyageurs. Zij zijn in alles lang zoo ondragelijk niet; zij zijn veel amusanter, doen zich zoo voor als zij zijn en stinken op veel gezonder en prettiger manier dan de 2e klasse reizende soortgenooten.

Men zal zeggen, waarom reis je dan geen 1e klasse. Maar wie zal dat betalen en bovendien er moet toch verschil blijven tusschen den edelman en mij; dus dan maar 3e. Nu is het hier echter ook niet meer veilig, waarschijnlijk door de duurte der tijden. Dit bleek, toen ik weer naar Delft terugspoorde.

Nauwelijks zat ik tusschen enkele soldaten neer of er stapte een dergelijk individu in de coupee o schrik, gevolgd door een gelijkwaardig vriend, welke samen een hoogst

wie zoekt, zal vinden — in de logica beteekent A: „ein Gegenstand zum Denken”, ja dat zal waar zijn — de formule $A = A$ beteekent: alles blijft zich zelf gelijk, dus dan ook $Br = A$ — ha, daar heb ik het, A is een bekende grootheid — zie je nu wel, een bekende grootheid — maar dit is A in de algebra — och, och, wat is het dan? Wacht, ik weet het, halleluja, ik heb het, A is een pseudoniem. O, gij kostelijke drager en uitvinder er van, gij zijt hierom alleen reeds een genie, een groote geest, gij Aleph, gij oude, gij, de zichzelfblijvende en zijnde, gij, wier naam ons reeds dagen te denken geeft, gij, bekende grootheid! Hosannah, hosannah, juicht, Delftenaren, er is iets van grooten geest ter wereld gekomen. Io, vivat! Io vivat! Wat malen wij om den kolennood, waar wij van zoo'n vondst bijkans alleen al kunnen leven.

Aleph, treur niet, schud de ergernis over Br's plagiaat van de schoften, groote mannen plegen dit immers nooit, wil Br. negeeren; hij immers was niet bij machte een diergelijk pseudoniem te vinden, een diergelijk kunstwerk te smeden als het uwe. Want heeft Br. ook maar bij alle mogelijkheid zooveel diepe beteekenis als uw schuilnaam? Als men zoekt, zal men bevinden, dat de alwetende Brockhaus tot zwijgen gedwongen was. En wie zal het hem niet vergeven, dat hij uw werk niet noemde, dat van voor 20 jaar, dat hij geen levensbeschrijving van U gaf en daardoor niet vertelde, hoe gij, O Aleph, op de kostschool U bedwingen liet door menschenoogen, door 10 vrouwenoogen, maar wel immers uw schoonste vondst.

Tempora mutatur, nos et mutamur in illis. Wij veranderen steeds. Ach in één punt is het pseudoniem verkeerd, ik bedoel, formule $A = A$. Gij zijt wel veranderd, Aleph. Waar bleef uw verdragzaamheid, die voor uw vrouw de aardsche wereld tot een hemel maakte, nu gij tegen Br. in woede ontstoken zijt? Schud, zoo herhaal ik, deze uwe ergernis van de schoften, indien deze geweldigen ze niet dragen kunnen. Indien!

Hoe kan het u kwetsen, dat een nutteloos wezen als Br. van uw schatten stal en deze na geringe omwerking, schier

interessant en uitvoerig gesprek begonnen: zij lichtten de militairen en mij in over het groot aantal moeren, dat in Rotterdam opgeslagen lag en de belangrijke partij ijzer, welke ergens achtergehouden was, enz. enz. enz.

Wat moet men in een dergelijk geval doen; weggaan, terwijl men zich pas met pak en zak geïnstalleerd heeft en bovendien hetzelfde lot riskeeren in een andere coupee, of zich tot wanhoop vervelen? Gelukkig kwam er nog een bij in, vrij net gekleed en met een geniepig lachend gezicht, dat vooral de moeite waard was, toen de conducteur zijn militair billet (het bleek een militair in burger te zijn) niet „in order” vond, waar de stationschef de schuld van moest dragen. Ik hield hem maar dadelijk voor een spion, waardoor het geheel zeer gewichtig werd. Een spion outmaskeren, niet waar, en zoo het vaderland dienen. Onder het praatje, wat ik begon, lachte hij steeds geniepig, als wilde hij mij de waarheid toch niet vertellen. Hij beweerde een Fries te zijn en in Vlissingen in garnizoen te liggen en wist van deze stad en van Middelburg te veel af om zich hierdoor te verraden. Ook heeft de spion mij alle steden van de elfstedentocht op kunnen noemen en toch, je kunt 't nooit weten, spionnen zijn listige lui. Als laatste hulpmiddel greep ik mijn schaatsen en vroeg ik hem of hij er verstand van had, vol hoop, dat hij daardoor gedwongen werd, zich op glad ijs te wagen en werkelijk hij bekeek ze niet met een kennersoog, zooals dat van een Fries zou zijn te verwachten. Maar sterker argument wist ik niet in 't leven te roepen; zodoende moesten mijn ooren zich weer laten verslijten door het gesprek van de handelsreizigers, die het nu hadden over een partij staalraad, want de krijgers sliepen allen onder hun over 't gezicht geduwde kепi's.

Delft lag in het gruwelijkste donker, wat denkbaar is. In welken tijd leven wij? Speelde niet elk kwartier de toren zijn liedje, men zou zich een braaf middeleeuwsch burger van de goede stad Delft wanen.

Een zware slag, een kalme sombere hartklopping der eeuwigheid en nog een en nog een. Zoo komen er 12 slagen in den nacht, 12 in den nacht. Mijn ooren weten, dat er boomen staan, waar ik ga en daar voelen mijn voeten grond, maar mijn oogen weten alleen, dat de gevels donkerder zijn dan de schier zwarte lucht. Waar is de maan? Is zij onder, of zijn er zoo dichte wolken voor haar? Ach, wie zegt mij den weg? Een lichtje nadert onder den wind. Hij gaat hoog door de boomen. Onder den wind nadert een licht. Wie zijt gij, uw vuur is te rood voor dat des hemels: zijt gij de duivel of de draak? Vrees niet, ik ben

woord aan woord gelijk, als mislukking de wereld instuurde, waarbij hij toonde u niet eens te begrijpen. Is er toch kunst en kunde voor van noode, om steeds door kleine veranderingen, met enkele andere woorden een andersmans werk als eigen geest te koop te bieden? Maar vooral, weet dit, O Aleph, Br. heeft uw stuk niet begrepen; het zijne mist alle diepere beteekenis, nietwaar? Bovendien is hij een grappemaker, hij houdt ervan de menschen voor den gek te houden. O, de oolijkert, hij schreef zeker zijn ontboezeming met opzet alleen voor eerstejaars, terwijl Gij, oude, er zich over zoudet vertoornen, en wat de puntjes aangaat, in dezen moet ik helaas aan de sombere overwonnen zijde van Br. staan. Daaraan heeft men soms evenveel houvast — hiermee bedoel ik alleen ons, hulpeloze stommerikken — dan aan de ernstige woorden van uw stuk, al kunnen ze nooit zoo vernuftig zijn, of vindt gij het in uw huwelijks-verhaal niet netjes puntjes te zetten? Dan echter moet gij U ook van geestigheden erover onthouden.

Maar wat bemerk ik, arme, opeens? Uw woorden staan achter die van Br., dus gij zijt onwederlegbaar een redaktielid. Maar hoe kan dan uw werk reeds 20 jaren in een kast hebben gelegen? O, Aleph, gij moet wel een groot genie zijn, dat in de wieg uw huwelijksstoestand U voor den geest stond en gij reeds iets anders dan luiers bevuil-det.

T.

VEREENIGINGSLEVEN.

Dispuutgenootschap Vrije Studie.

Het bestuur heeft zich als volgt samengesteld:

G. C. Six,	President,
E. A. L. Gevaerts,	Secretaris,
E. J. Gratama Bzn.,	Thesaurier,
M. Ch. G. de Bruyn,	Vice-President,
B. D. H. Tellegen,	Commissaris.

niet St. Joris. Maar zie het vuur valt, het grijnst, het wil mij zeker bespringen, ik vlucht

Wat komt daar aan, wat is in deze duisternis dat gegil en gezucht? Een troep volk nadert mij; zij roepen: „broeder, gaat gij mee? Naar gindsch licht gaan wij allen, daar naar de eindeloze verte gaan wij, de duivel bezit ons, hij drijft ons er heen. Wij gaan het licht veroveren, wij tijgen daarheen. Ha! Ha! Ha!” Nu wordt ik bijkans gek en hol mee. „Broeder, hebt gij voedsel?” „Hier hebt gij mijn broodkaart, broeders.” „Wij gaan de burgemeesteren smoren in gas”. „In gas!” „In gas?” „In gas!” „Maar steekt het gas liever aan, broeders en verwarmt u er aan!” En wij hollen voort, vliegen voort naar het licht.

„Ha! Een verlicht raam!” — „Een raam!” — „wie woont daar?” „Hier woont de groote wijze, de groote magister, die alles kent, wiskunde en alchemie, de groote Doktor. Ziet, hij werkt langer dan de studenten, want geen ander raam is verlicht, hij werkt aan zijn collegiën.” „Laten wij het raam aanbidden”. „Nee, nee, wij gaan, hij verbruikt ons gas, onze warmte, wij gaan naar gindsche lamp, naar ginds, naar ginds!” En de troep verdwijnt in den nacht. Nu loop ik een eindweegs alleen en vanuit een zijstraat komt weer een lichtje. Ik probeer te zien, te hooren, ik ruik . . . hê, gelukkig, ik heb in deze donkerte mijn neus nog — ik ruik een clysmasigaret, dus het is mijn vriend en wij vallen elkaar in de armen. „Eeuwig zal ik clysmas rooken”. „Clysmas zijn niet meer te krijgen.” „Ach! — Weet gij nieuws, Jan?” „Ja, op den kroeg zijn weer aardappels te krijgen voor 15 cent 't stuk, geloof ik, met of zonder doorgestoken oog.” „Kostelijk, nu je ze er moeilijker kon bemachtigen, dan een groen.” „Ja 's zomers houden de menschen meer van groente, dan nu, gek niet, terwijl het 's winters toch niet de tijd er voor is.”

Men ziet het groote nut van het reukorgaan. Waarlijk niet te onderschatten en men moet de overheid wel in overweging geven, dit met het oog op de veiligheid 's nachts tot het maximum te cultiveeren. Bepalingen als de volgende zullen bij de politie moeten worden ingevoerd: de betrokken agent moet, hoorende verdacht geruisch, onmiddellijk het betrokken individu met gezicht, gehoor en reuk opnemen; indien zulks met de eerste 2e organen wegens later te omschrijven omstandigheden onmogelijk is, doet hij de handeling tweemaal met zijn reukorgaan, waarna hij, vooralsnog den tijd hebbende, nauwgezet aantekent, welke geur het betrokken individu met zich draagt. Om zich van het noodige licht te voorzien heeft elke agent een reukloze brandende sigaar.

Om al direct eenig onderscheid in de desbetreffende persoon te kunnen zien, moet aan deze gevraagd worden, welke van

In een openbare vergadering van de Delftsche afdeeling der N. C. S. V. sprak Prof. Dr. J. R. Slotemaker de Bruïne op 12 Februari over „Vakorganisatie”.

Dit was de eerste van een tweetal voordrachten, die Prof. Slotemaker dezen cursus in Delft zal houden; het onderwerp van de tweede voordracht zal zijn „bedrijfsorganisatie”.

In verband hiermede begon spreker met mede te deelen, dat hij het terrein van de organisatie in de bedrijven geheel onbetreden zou laten.

Na op de wenschelijkheid van een organisatie gewezen te hebben, waarbij de individualiteit zooveel mogelijk bewaard blijft, zet spreker uiteen hoe de vakorganisatie zooals die historisch ontstaan is, aan de arbeiders teruggeeft wat bij de opheffing der gilden te véél was over boord geworpen. Slechts voor een deel is de vakorganisatie een herstel der oude gilden. Immers zij omvatten zowel meesters als gezellen, de vakorganisaties slechts de arbeiders.

Doodend voor alle organisatie werkte een decreet in 1791 uitgevaardigd, waarbij het handelaars en arbeiders verboden was over „vermeende gemeenschappelijke belangen” te vergaderen. Langzaam kwam men van dit verbod terug.

In Engeland wordt het recht van vereenigingen en vergaderingen reeds in 1825 gewaarborgd, Nederland volgt in 1848; in Duitschland wordt dit recht in 1869 erkend, doch blijven enkele groepen uitgesloten, — zoo misten in 1914 de Deutsche landbouwers nog steeds het coalitie-recht. In Frankrijk komt een erkenning eerst zeer laat en na veel strijd in 1884, wat tengevolge heeft dat de organisatie aldaar een min of meer anarchistisch karakter dragen. Vervolgens noemt spreker enkele punten op, om de noodzakelijkheid en wenschelijkheid van vakorganisatie aan te toonen.

Was oorspronkelijk de patroon „beschermer”, door de uitgroeiing der bedrijven en het aanstellen van directeuren verwordt deze patriarchale verhouding. De eerste organisaties zooals die in Engeland voordoen dragen voor alles het karakter van bemiddelingslichamen.

de 8 geuren hij als de zijne beschouwt, dewelke zijn de geuren van wierook, hors d'oeuvre varié, wijn, bier, mest, grachtwater, een 2-cents-sigaar en slechte zwavelkoolstof, waarop de antwoorden met groote waarschijnlijkheid zullen wijzen op respectievelijk priester, edelman, student, kellner, boer, schipper, soldaat en handelsreiziger.

Tot grootere volmaking van de stadsveiligheid zal er een speciaal corps ruikers in 't leven worden geroepen, aangevoerd door de noodige ruikrechercheurs. Allen dragen als teeken een stalen ruikertje in hun knoopsgat.

Langzamerhand moet voor de geheele menschheid de kunst, de diverse geuren, goede of kwade, te onderscheiden van groot belang worden en van de goede te profiteeren een hoog, een exquis genot. Er zullen lagere en middelbare ruikscholen worden opgericht, waarvoor men de knapste honden zal uitzoeken om het onderwijs te leiden. En vreest niet! mannen van het hooger onderwijs, ook een hoogeschool verrijst er dan met een uitgelezen rij slimme speurhonden, denkende poedels en zeer kundige dakkels.

Naar heinde en ver zullen zij hun roem uitsnuiven over de wereld, die hun gelijk een eeuwige slagerswinkel toeschijnen moge. Ziet gij niet een er van voor U? Hij is juist voor een groot auditorium zijn verhandeling begonnen, nadat hij de studenten streng verboden heeft met de staart te kwispelen, daar dit hem in het blaffen zeer hindert. Het college gaat over het speuren op de vuile straat, met de desbetreffende bijzondere gevallen, waaronder bv. het volgende een zeer ingewikkeld en lastig is: het spoor van iemand te blijven volgen, wanneer hij in een groote hoop paardevijgen een van zijn voeten heeft gezet, daar dan de geur der grondsubstantie (wetenschappelijke term) op de van den voet overgeblevene overweegt; ook drukt de professor zijn discipelen zeer sterk op het hart, om niet, door de kostelijke hoop verleid, te blijven stilstaan, wat immers in dat geval het doel niet is.

Langs den wand staat het noodige gereedschap voor de uitgebreide reeks proeven; zoo zijn er o. a. alle sigaren van 1 cent tot wel 2 gulden toe, alle odeuren en allerlei soorten straatvuil en een zeker geheel volledige collectie van wel-of kwaadriekende vloeistoffen. In potjes onder gaas bevinden zich de bestaande soorten vleesch, een zeer kostbare reeks benodigdheden, waar zelfs de professor alleen maar aan kan ruiken. En waarlijk, in de hoek van de zaal in een stopflesch staat een in reukloos sterkwater ingemaakte handelsreiziger.

NIETS.

Al zijn de arbeiders voor de wét volkomen gelijk gesteld aan de patroons, practisch zijn ze als enkeling in een afhankelijke positie. Een organisatie komt hen daarin te hulp; afspraken kunnen in het collectieve arbeidscontract worden vastgelegd, terwijl de patroons het voordeel hebben van een meerdere stabiliteit in de beschikbare werkrachten.

Het groote nadeel van de organisatie noemt spreker dat altijd rekening moet gehouden worden met den gemiddelden arbeider. Daardoor kunnen de meer begaafden moeilijk als zoodanig gewaardeerd worden. Het bezwaar, dat er enkele bedrijven door organisatie van de werklieden onbestaanbaar worden, bestaat voor spreker niet. In het algemeen kan men aannemen dat verbeterde arbeidstoestanden de bedrijven uitsluitend ten goede komen. Is dit niet het geval, dan verdient zoo'n bedrijf niet te worden gehandhaafd ten koste van de arbeiders.

Spreker gaat vervolgens na de middelen die de organisatie ten dienste staan om haar doel te bereiken. Eerst wordt toegelicht hoe in de meeste gevallen het verplicht lidmaatschap der organisatie een gerechte eisch, van de patroons en aangeslotene ter eene zijde aan de niet-georganiseerde arbeiders ter andere zijde. Spreker zet uiteen hoe staking voorloopig als een nog noodzakelijk kwaad moet worden aanvaard, doch in de verre toekomst onnoodig zal zijn door het instellen van behoorlijke arbitrage-lichamen. Wat betreft de organisatie van arbeiders in gemeente-bedrijven en van ambtenaren merkt spreker op, hoe hier de overheid uitsluitend als werkgeefster moet beschouwd worden. Staking staat dus niet gelijk met revolutie. Bovendien komt staking betrekkelijk weinig voor. In het debat vind spreker gelegenheid er nog den nadruk op te leggen hoe de organisatie, ook ten onzent, in de eerste plaats bemiddelend willen werken en dit ook doen. Dat wij, buitenstaanders, ze zoo vaak als strijdlichaam zien, komt doordat alleen die kant van haar werking openbaar wordt.

Zelfs voor militairen acht spreker vakorganisatie gewenscht daar toch meer en meer blijkt dat de hierarchieke weg niet breed genoeg is om hooger- en lagere gestelden met elkanders behoeften in kennis te brengen. Dit in strijd achten met de krijgstucht, is een miskennis van de mentaliteit van den „minderen man”.

Tenslotte gaat spreker na hoe de ontwikkeling der organisatie in 't algemeen verlopen is. In Engeland, waar men neutraal begon, komt er langzamerhand splitsing in de labour-partij door de klassenstrijd. In Frankrijk waar door de, in de aanvang genoemde, omstandigheden de strijd zeer fel gevoerd werd, met alle mogelijke middelen, komt men terug van het „syndicalisme”. Hier dus een kentering naar de andere zijde. Ten onzent zijn de vereenigingen neutraal begonnen, doch scheidde zich al spoedig de interconfessionele organisatie af, die weer uiteen viel in een Protestantsch-christelijke- en Roomsche Katholieke vereeniging. Alle schakeringen in de diverse organisaties behandelen doet spreker niet, doch over de zoogenaamde „gele” vakvereeniging geeft hij onverholen zijn afkeuring te kennen. Deze immers werd door de werkgevers in het leven geroepen, en wordt nog door hen finantieel gesteund, terwijl haar leden zich verbinden niet te staken en in geval van staking onderkruipersdienst te verrichten.

Spreker eindigde met een opwekking aan zijn Delftsche toehoorders om als toekomstig werkgever of bedrijfsleider toch kennis te nemen van de organisaties der werklieden en vooral van het wezen der vakbeweging.

N. T. K.

Algemeen Nederl. Verbond. Stud. Afd. Delft.

Voor het bestuur zijn de volgende kandidaten gesteld:

H. G. C. Cohen Stuart,	Voorzitter
Mej. J. A. v. d. Spek,	Onder-Voorzitster.
F. M. C. Berkhout,	1e Schrijver.
J. Heykoop,	Penningmeester.
Mej. E. Smit,	2e Schrijfster.

MUZIEK.

Mr. Henri Viotta.

Zoo zijn de geruchten dan toch bewaarheid gebleken te zijn; we konden het dezer dagen in de couranten lezen: Mr. Henri Viotta zal eerlang aftreden als dirigent van het Residentieorkest, een feit, dat de geheele Haagsche en we

durven gerust zeggen, de Nederlandsche muziekwereld, in beroering zal brengen. Dat Viotta, als oprichter o.a. van het Residentieorkest, van de Wagnervereeniging te Amsterdam zeer veel voor het muzikleven heeft gedaan zal wel niemand ontkennen, zoodat dan ook zijn afscheidconcert met de 8e Symphonie van Mahler, waartoe een koor van 600 personen medewerkt, een schitterende slotapothecose belooft te worden. Nu echter komt de groote vraag, wie moet zijn opvolger worden, ons bezighouden. Wie zal die enorm verantwoordelijke positie overnemen. Wij schromen niet om te zeggen, dat het hier om het bestaan van het Haagsche orkest gaat, getuige de, ik zou zeggen haast beroemd geworden, uitspraak van zeker bestuurslid van het Concertgebouworkest: „We zullen niet rusten, voordat het Residentieorkest ten onder is.” Dit mag niet gebeuren; het Residentieorkest, bestaande uit uitstekende musici, (denken we bijv. aan „van Isterdaël”) en onder krachtige leiding staande, kan zich gemakkelijk binnen enkele jaren opwerken tot eenzelfde hoogte als het Amsterdamsche. We hebben Mengelberg dan niet meer noodig en den Haag kan genieten van zijn eigen orkest, hetgeen tenslotte de eenige zuivere toestand is.

De leiding moet echter niet alleen muzikaal, doch ook buitengewoon krachtig zijn, zoodat het orkest uit zijn sleur wordt opgeheven. Omtrent zijn opvolger blijven we nog zeer in het duister tasten, doch eenige schifting in het aantal sollicitanten meenen we naar aanleiding van eenige uitlatingen in het „Vaderland” wel te mogen maken. We zouden dan den dirigentzetel zien bestrijden door drie groote mannen, te weten: Dr. Peter van Anrooy; Dirk Fock en Arthur Schneevogt. De laatste schijnt hier jaren geleden een schitterende entrée gemaakt te hebben, waardoor hij zich bij velen onvergetelijk schijnt gemaakt te hebben. Doch als het eenigszins kan, zouden wij het bestuur willen toeroepen, Nederland voor de Nederlanders en daarom kunnen wij ons ook zoo geheel vereenigen met den uitspraak van een bekend Nederlandsch zanger (Thom Denijs?) die zich in het „Vaderland” ongeveer als volgt uitliet: „De eenige man, die ik hiervoor geschikt acht is van „Anrooy”, getuige de enorme opbloei der Groningsche en Arnhemsche orkesten”. En inderdaad, al wie de moeilijke strijd der bovengenoemde orkesten heeft medegemaakt en getuige is geweest hoe hij ze heeft weten te redden van hun ondergang, om ze ten slotte nog tot goede orkesten omhoog te werken, al diegenen zijn zonder onderscheid van oordeel dat hier een buitengewoon talent aan het werk is geweest. Ga het rijtje van groote musici in ons land na: Denijs, Röntger, Andriessen, Wagenaar, Schäfer e.a. ge zult ze allen eenstemmig hun lof hooren betuigen. Indien hij eenmaal Viotta's opvolger wordt dan kunnen we gerust zijn; binnen enkele jaren zien we een tweede Concertgebouworkest in den Haag.

Het zal ons aangenaam zijn ook met Fock kennis te maken, die 14 Febr. a.s. in het Gebouw voor K. en W. een Concert met het Residentieorkest geeft. Zijn programma o.a. Lieonore N°. 3 en de 4e Symphonie van Beethoven zal ons in staat stellen zijn dirigentenprestatie's naar waarde te schatten. Laat ons hopen, dat in deze vreedzame strijd, de andere gruwzame ons niet komt overvallen!

C.

INGEZONDEN.

Aan den heer A.

Toen ik uw stukje in het S. W. las, dacht ik bij mijzelf, dat het toch vreeselijk jammer was, dat U uw vele onuitgegeven stukken twintig laar geleden niet in het S. W. hebt doen plaatsen, zij zouden van zoo'n invloed op het nageslacht geweest zijn, dat ik zeker mijn onzinnig stukje, (zooals de zeer beleefde corrector *) zegt) dat *natuurlijk* uitsluitend voor eerstejaars bedoeld was, niet in het S. W. zou geschreven hebben; want eigenlijk heeft U toch wel gelijk, *zulke „zoogenaamde” vriendschap*, zooals ik dien beschreef, komt weinig voor in Delft, de vriendschap is hier heel anders, veel nobeler, (echter waarom denkt U, dat mijn stukje persoonlijk is, misschien omdat U U beijvert mij persoonlijk den raad te geven andere „exemplaren” **) in mijn club tot vriend te kiezen?) Ik wil U dan wel zeggen, mijnheer A., neen, ik zal het U liever in het oor fluisteren,

*) Corrigeer s. v. p. eerst uzelf en dan een ander.

**) Dit gold zelfs twintig jaar geleden niet meer voor beleefde taal!

(Zie verder Tweede Blad).

TWEEDE BLAD

behoorende tot het STUDENTEN-WEEKBLAD
van 15 FEBRUARI 1917. No. 16.

want andere lezers van 't S. W. hoeven het niet te hooren, zij zullen het wel begrepen hebben, (enfin, tot uwer verontschuldiging diene, dat de ouderdom zich moeilijk in de jeugd kan indenken), dat ik in dit stukje niemand op het oog had.

Ik vergeef U, mijnheer A., dat U mijn stukje aan zoo'n scherpe, maar toch strikt rechtvaardige kritiek onderwerpt, *) het is U niet kwalijk te nemen, het komt natuurlijk, doordat U het feit van overeenkomst zoo intressant vond, dat U de twee stukjes woord voor woord, gedachte na gedachte, bent gaan vergelijken en zoo U wel stooten moest aan de groote fouten in mijn stukje.

Ik vind het heel sympathiek in U, dat U het den menschen nogal breedvoerig toont, als U de bedoeling van 'n stukje niet begrepen hebt, er zijn n.l. personen die dat liever voor zich houden.

Maar, mijnheer A., waarom zoudt ge uw vele onuitgegeven stukken nu niet nog zoo gauw mogelijk laten drukken, ik geloof beslist, dat ze zelfs nu nog de frissche originaliteit bezitten die ze destijds hadden en dat ge daarmee den S. W. lezers groot genoegen zult doen, temeer daar gij spreekt van uw zielekinderen en dit stukje ons reeds zoo'n indruk gaf van de diepte uwer ziel, die reeds bij het eenvoudigste stukje een tekstboekje schijnt noodig te hebben, vooral waar het verband tusschen motto en stukje ook waarlijk zoo moeilijk te vinden is en ook waar het motto „voor de duidelijkheid” notabene twee keer hetzelfde zegt!

Zou het niet kunnen zijn, mijnheer A., dat bedoeld werd een nadere aanduiding voor wat men eigenlijk onder „vriend” hoort te verstaan en een klacht, dat de ware vriendschap in Delft en wellicht ook elders zoo weinig, zoo bitter weinig voorkomt?

Maar ik wil ook hier vergevingsgezind zijn, het is U ook alweer niet kwalijk te nemen, dat ge zoo goed weet, wat eigenlijk de ware vriend is, want dat voelt iedereen, alleen de wanhoop van het zich behelpen met surrogaat bij gebrek aan beter, hebt ge nooit zoo gevoeld, gij zijt immers zeer gelukkig getrouwd en hebt dien vriend, waarna de meesten een heel menschenleven lang hunkeren, reeds zoo vroeg in uw vrouw gevonden; misschien ook hebt ge in uw jeugd al enkele ware vrienden gevonden, die U nu nog geregeld des Zondags komen opzoeken en belangstellend informeerden naar de gezondheid van uw vrouw en van uw kinderen?

Echter, mijnheer A., er zijn ook menschen niet zoo gelukkig als U, die soms, maar ook heel zelden meenen een waren vriend gevonden te hebben en voor wie het dan hard, heel hard en ontzueterend is te merken, dat het slechts een kennis was.

In uw rijkdom staat het U niet aardig te vergeten, dat er ook armen zijn.

Nochtans, mijnheer A., ik wensch U verler 'n gelukkig huwelijksleven met uw vrouw en lieve kinderen en uw vele ware vrienden.

Br.

*) Ik wijs hier op de korte maar pittige roman van de stippeltjes en het typische contrast tusschen de niet originaliteit van „het schipperen met niets” en de originaliteit van des heeren A.'s stukje.

TECHNISCHE HOOGESCHOOL.

Roosterwijziging.
(tijdelijk wegens brandstofbesparing).

Prof. Cardinaal zal het college Kinematica $W_2 S_2 E_2$ in plaats van Dinsdag 10—11 uur geven op Dinsdag 11—12 uur in zaal L.

Prof. Westendorp zal het college Werktuigbouwkunde voor $W_2 E_2$ geven op Vrijdag 10—11 in plaats van Dinsdag 11—12 uur.

Prof. Janssen van Raaij zal het college Analyse van Donderdag 10—11 uur voor $B_1 T_1 M_1$ geven op Donderdag 11—12 uur.

Het college van Prof. Klopper voor C_5 , dat in afwijking van den rooster tijdelijk op Donderdag van 10—11 uur was geplaatst, zal voortaan weer worden gegeven op Vrijdag 10—11 uur, te beginnen op Vrijdag 16 Februari.

De Hoogleeraar Dr. J. A. Schouten, e.i. deelt mede, dat met het oog op de door kolengebrek veroorzaakte wenschelijkheid colleges en oefeningen te beperken tot de voor de studie bepaald noodige, het bijzondere college Projectieve Meetkunde op Woensdagavond van 8—9 zal worden gestaakt.

De Hoogleeraar J. G. C. Volmer deelt mede, dat hij ter voldoening aan een verzoek van Curatoren, met het oog op de kolenschaarschte, tot nader aankondiging des Zaterdag geen college zal geven.

De Hoogleeraar Mr. P. J. M. Aalberse deelt mede, dat hij, ter voldoening aan een verzoek van curatoren, met het oog op de kolenschaarschte, tot nader aankondiging geen college over Staathuishoudkunde zal geven.

Op verzoek van curatoren zal wegens de kolenschaarschte, Prof. Valckenier Kips het dusver Vrijdag 1—2 gehouden college tot nadere aankondiging staken.

Begin van colleges en oefeningen.

De Hoogleeraar W. K. Behrens, c.i. zal een uur college geven voor C_5 op Donderdag van 10—11 uur in zaal 40, te beginnen met Donderdag 15 Februari 1917.

De Hoogleeraar G. H. de Vries Broekman, c.i. is verhinderd tot nadere aankondiging College te geven.

De Hoogleeraar Aalberse zal het college over Mijnrecht voorloopig niet op Donderdag, maar des Vrijdags geven, te 10 uur, in het gewone lokaal, Instituut voor Mijnbouwkunde.

De privaat-docent Dr. J. Clay deelt mede dat zijn college „Natuurphilosophie” op Woensdagavond gestaakt wordt in verband met de wenschelijkheid om licht en warmte te besparen.

De Hoogleeraar J. Klopper, c.i. zal het college B_2 op Maandag van 10—11 uur voortaan, in plaats van in zaal 4, in zaal 41 geven.

ADVERTENTIEN.

DELICATESSEN

H. Meeuws,
OUDE DELFT 111
Telefoon 157.

Ingenieurs-Examen Januari 1917.

Bouwkundig Ingenieur.

P. J. Willekes Macdonald. W. H. Pichel.

Mededeelingen.

Bij beschikking van den Minister van Staat, Minister van Binnenlandsche Zaken van 1 Februari 1917, No. 1477, Afdeling O. is voor het tijdvak van 1 Februari tot en met 31 Augustus 1917 benoemd tot assistent voor de anorganische scheikunde aan de Technische Hoogeschool te Delft, J. Fransen, Nassaukade 47. Amsterdam.

Bij beschikking van den Minister van Staat, Minister van Binnenlandsche Zaken van 6 Februari 1917 No. 1554 Afdeling O. is te rekenen van 1 Februari 1917 aan L. L. J. van Lijnden m.i. op zijn verzoek eervol ontslag verleend als assistent voor de docimasie en de metallurgie aan de Technische Hoogeschool te Delft, terwijl als opvolger voor het tijdvak van 6 Februari 1917 tot en met 31 Augustus is benoemd J. A. Lohr m.i. te 's Gravenhage.

AGENDA.

DELFT.

19 Febr. Stads Doelen. 8 u. 6e Abonnementsvoorstelling: Hobson's Dochters. Blijspel in 4 bedrijven. N.V. „Het Rotterdamsch Tooneel.”

ROTTERDAM.

- 16 Febr. Groote Schouwburg. 7 $\frac{1}{2}$ u. Het Rott. Tooneel. De Sterksten.
 16 Febr. Circus Schouwburg. 8 u. Vincentius à Paulo en De Vondelingen van de Notre-Dame.
 17 Febr. Groote Schouwburg. 7 $\frac{1}{2}$ u. Nederl. Opera. Dir. G. H. Koopman. Cavalleria Rusticana en Paljas.
 17 Febr. Tivoli-Schouwburg. 8 u. Die Haghespelers. Aan de Theetafel.
 17 Febr. Circus Schouwburg. 8 u. De Verborgenheden van Parijs.

Heden en volgende avonden. Geb. v. K. en W., 8 u., Sign. Antonio Dimiceli; Concertgeb. Pschorr. Italiaansch Heerenorkest; Casino, 7 $\frac{1}{2}$ u., Afkloppen.

DEN HAAG.

- 16 Febr. Kon. Schouwburg. 7 $\frac{1}{2}$ u. Feestavond ten bate v. d. Belg. soldaten. Georg. d. h. Maandbl. De Kroniek. Comédie Française. L'Avanturier.
 16 Febr. Theater-Verkade. 8 $\frac{1}{4}$ u. Aan de Theetafel.
 16 Febr. Gebouw voor Kunsten en Wetenschappen. 7 $\frac{1}{4}$ u. Ned. Opera. Dir. G. H. Koopman, Lohengrin.
 16 Febr. Diligentia. 8 $\frac{1}{4}$ u. Lezing met Lichtbeelden voor de Alliance Française. Monsieur Louis Pierard.
 17 Febr. Theater-Verkade. 7 $\frac{1}{2}$ u. Hamlet.
 17 Febr. Gebouw voor Kunsten en Wetenschappen. 8 u. Mengelberg-Concert. Serie B. No. 4 v. h. Abonnem.
 17 Febr. Diligentia 8 u. Concert ten voordeele van de St. Anna-Stichting. Soliste Mej. Claasen.
 17 Febr. Kon. Schouwburg. 7 u. Fransche Opera. Louise.

Heden en volgende avonden: Albert-Frères, 8 u., Winterseizoen; Scala, 8 u., Nap de la Mar, Tante wil niet; Bouwmeester-Theater, 8 u., Wie wil zitten voor Pietersen?

ADVERTENTIEN.

Gebr. A. & C. DE WOLF,
GARAGE EN STALLING.
Noordeinde 40. —:— Telefoon 41.

Agenten der Dayton Motoren

Uit voorraad leverbaar.

Door inruiling een Excelsior 1915 electrisch, compleet.
Leverbaar 28 × 3 banden.

DELFTSCHE

Limonade-Siropen

Sinaasappel- of Oranje-Limonade

85 cts. per flesch; 6 flesschen franco zending.

NIEUWE LANGENDIJK 50.

Aanbevelend, **W. DE HOOGH.**

≡ „AU FIGARO”. ≡

G. KIELA. ☒ ☒ KAPPER.

Oude Delft 166.

Schuin tegenover Museum „Huis Lambert van Meerten”.

PAANAKKER & Co.,
BINNENWATERSLOOT 32.

TELEFOON 770.

GROOTE KEUZE IN:

Heeren-, Dames- en
Kinderschoenwerk.

Electrische Maat- en Reparatie-Inrichting.

TECHNISCHE BOEKHANDEL EN DRUKKERIJ
J. WALTMAN JR.

≡≡ Afdeeling: Teekenbehoefden. ≡≡

ONTVANGEN: een aantal

Reken-Linialen Dennert & Pape

(SYSTEEM RIETZ)

MET STELSCHROEVEN.

OUDE DELFT 120. - DELFT.

Uitzending van Diners.

Jachtschotels - Nassi-Goreng.

Aanbevelend,

Oude Delft 120 :-: Chr. F. RÜTER.